

Podívej se pod pokličku!

1

„Nesoustředíme se na výkon, ale na proces.“

Ing. Jan Fojtů, SDB
ředitel střediska

Podívej se pod pokličku je nový seriál a má jeden cíl, seznámit čtenáře do detailů se Salesiánským střediskem mládeže – co děláme, proč to děláme a kdo to dělá. Seriálové rozhovory s vedoucími jednotlivých programů vás zavedou přímo do kotle dění a dozvíte se i něco o běžném životě našich klíčových zaměstnanců. Samozřejmě začínáme od ředitele.

Jenda Fojtů

Jenda je služebně mladý salesián, do Salesiánského střediska mládeže v Praze-Kobyliších přišel před dvě lety, aby po roce převzal funkci ředitele po Václavu Jiráčkovi.

Jendo, Ty ses stal v minulém roce ředitelem Salesiánského střediska mládeže v Kobyliších. Možná, že někdo tak docela neví, co to znamená, když se řekne „salesiánské“? Jak bys to vysvětlil někomu, kdo se se salesiány nikdy nesetkal.

Salesiánské znamená, že činnost pro děti provozují Salesiáni. Je to katolický řeholní řád, který se věnuje výchově mládeže. A slovo salesiánské je od slova František Saleský. Zakladatel salesiánů italský kněz Don Bosco měl Františka Saleského velmi

PODÍVEJ SE POD POKLIČKU 1 – Jenda Fojtů

řád. František Saleský (pozn: přelom 16. a 17. stol.) žil v trochu jiné době než Don Bosco. Přesto jej Don Bosco obdivoval pro jeho neobyčejnou laskavost a optimismus. A když Don Bosco zakládal svoje dílo pro chudé chlapce, nazval je právě po Františku Saleském.

Pojďme trochu do historie. Jak středisko vypadalo v roce 1990 a jak se změnilo do současné doby?

Postupně se začalo rozjíždět salesiánské dílo a vznikly tady v Kobyliších dvě organizace. Jedna měla na starost kroužky a Centrum pro rodinu. Druhá měla sociální služby, lezeckou stěnu a Oratoř.

Vašek, bývalý ředitel střediska, když do Kobyliš přišel, dostal za úkol tyto dvě organizace spojit v jednu. Což se podařilo. Znam dobře svoje předchůdce, kteří zde pracovali přede mnou na postu ředitele – Tonda Nevola, Michal Svoboda, Vašek Jiráček.

A kolik let už to je takto spojené a funguje to v dnešní podobě?

To už je tak 7, 8 let. Vašek zařizoval i další věc a sice zápis do rejstříku

školských zařízení. Tím se práce ve středisku ještě více rozjela. Tato změna velmi pomohla i v profesionalizaci našich pedagogických programů.

Čím se liší Salesiánské středisko od ostatních středisek mládeže typu DDM? V čem je výjimečné, nebo v čem Ty sám vidíš jeho výjimečnost?

My jsme církevní organizace, ale neznamená to, že všem na potkání říkáme o Pánu Ježíši, ale určitě máme jeden velký cíl – vést lidi k Pánu Bohu. Také ve středisku pracuje mnoho věřících lidí.

Máme tady i hodně programů se sociálním zaměřením – na pomoc lidem, kteří ji potřebují. Což není úplně běžné u jiných DDM, kde se vlastně zaměřují spíše na kroužky. Máme tu nízkoprah

Jenda předsedá sederové večeři, Velikonoce 2022

PODÍVEJ SE POD POKLIČKU 1 – Jenda Fojtů

Vrtule – sociální službu, ale i v kroužcích a Oratoři se snažíme být pozorní k potřebám dětí, např. zda neprožívají nějaké trápení. Ale také bych připomněl, že tady nejsme sami, ale jsme součástí Salesiánského centra, kam patří i farnost sv. Terezie a komunita salesiánů, takže jsme vlastně součástí takového většího komunitního celku. Je důležité říct, že při výuce kroužků nejsme tak zaměřeni na výkon a na vítězství na nějakých soutěžích, jak to mají jiná DDM, ale jde nám spíše o to, jak se děti na aktivitách cítí. Aby byly spokojené a šťastné. Důležité pro nás je, co se na kroužcích probírá, ne tolik ten výsledek. Ale to neznamená, že bychom dělali něco špatně nebo nekvalitně. Je tam ten důraz na zájem o dítě, třeba se zeptat, jak se má. Čím žije, co prožívá. Ale výhry v soutěžích a dobré výsledky máme samozřejmě také, jen to není pro nás na prvním místě.

Co vlastně středisko všechno dělá? Jaké má programy?

Máme tady **Kroužky**, některé probíhají venku – ty jsou převážně sportovní, některé máme uvnitř.

Potom **Centrum pro rodinu** – to jsou společné aktivity pro rodiny s dětmi. Nemyslí se tím, že my zde děti

hlídáme, ale aktivity navštěvují rodiče s dětmi společně. Rodiče pak mohou navštěvovat i různé semináře a kurzy. Dále máme **Oratoř** pro děti od 6 do 18 let. Je to otevřený klub, který děti navštěvují v otevírací době, aby mohly někde trávit smysluplně svůj volný čas. **Klub Vrtule** je sociální služba, která má dvě podoby. Děti mohou chodit přímo do klubu Vrtule zde v domě (ambulantní forma) za sociálními pracovníky anebo naopak máme terénní službu, kdy zaměstnanci chodí za dětmi do jejich prostředí, na ulici. Zázemí máme v Bohnicích a u ZŠ Hořčovic.

Máme zde **Programy křesťanské výchovy**, kam patří chaloupky nebo-li salesiánské tábory, to je také obrovský balík práce. A patří sem také Úterky u Terky a k tomu patří společenství. To jsou vrstevnické skupiny, které se různě schází. Učíme také náboženství buď tady nebo ve školách.

A kolik dětí navštíví programy střediska za jeden rok?

Je to kolem tisícovky. Některé děti se prolínají, chodí na více programů. Mnoho dětí z kroužků, Oratoře, jezdí v létě i na naše tábory.

PODÍVEJ SE POD POKLIČKU 1 – Jenda Fojtů

Co tě baví nebo těší na práci ředitele?

Velice mě těší, že mohu pracovat s lidmi, kteří jsou hodně motivováni a tu svoji práci chtějí dělat. Práci berou spíše jako poslání. Perfektně také rozumí svému oboru, pedagogice a sociální práci. Je to krásné, že tady takoví lidé jsou, že tady pracují a že jim jde hlavně o to, aby pracovali ve stylu práce Dona Boska.

A co tě třeba hodně nebaví, přímo štve?

Nejhorší pro mě asi je zabývat se manuály a směrnici (smích). Pro to množství lidí, kteří tady jsou, je to samozřejmě potřeba, ale moc mě to nebaví. Naštěstí jsem jich zatím moc netvořil.

Jendo, děkujeme za rozhovor.

Rozhovor s Jendou vedla Katka Jelínková, připravila Eva Špačková.

Troška historie Salesiánského střediska v Kobylisích

V roce 1935 pozval salesiány do Prahy pražský arcibiskup Karel Kašpar. Na pozemku statkáře Ženíška ve čtvrti Kobylisy začal salesián Štěpán Trochta budovat postupně salesiánský dům, divadlo, hřiště a kapli. V roce 1950, kdy chtěla tehdejší totalitní moc oslabit církev, při známé akci K, byli všichni členové mužských řeholí zatčeni a církevní řády byly zničeny.

Salesiáni pokračovali ve své činnosti pro mládež i v době normalizace ve skrytosti a několik salesiánů bylo tajně vysvěceno. Především se pořádaly letní chaloupky pro děti. Po sametové revoluci v letech 1990–1994 se postupně začal vracet salesiánům majetek, a tak přišli salesiáni znovu i do Prahy. Před válkou tato budova v Kobylisích sloužila pro chlapce jako internát. Později fungovala jako škola.

Po navrácení majetku salesiánům v 90 letech zde stále ještě škola sídlila a salesiáni, kteří se do Kobylis po revoluci vrátili, žili nějakou chvíli se školou vedle sebe.

Jenda na chaloupce Bitva na řece Pádu, léto 2021

PODÍVEJ SE POD POKLIČKU 1 – Jenda Fojtů

Jenda na chaloupce Bitva
na řece Pádu, léto 2021

Co má Jenda rád

Oblíbená kniha

moc nečtu

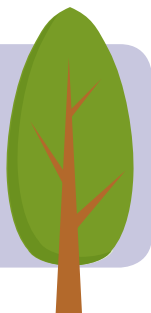
Oblíbený dopravní prostředek

kolo, vlak, auto –
to je pohodlné
(nemám rád
autobus)

Oblíbený strom

buk

Oblíbená barva

kolo mám
modré,
tak asi modrá

PODÍVEJ SE POD POKLIČKU 1 – Jenda Fojtů

Jenda na chaloupce Bitva
na řece Pádu, léto 2021